

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.246/ 2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetménnyel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.702.528/2021/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 26.000 (huszonhatezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2005. február 1. napjától áll az alperessel hivatásos szolgálati jogviszonyban, 2016. március 1. napjától a szolgálati hely állományába körzeti megbízotti beosztásba került áthelyezésre. A körzeti megbízotti beosztásához kapcsolódó speciális feladatait a 12010-101/61-2/2016. Szü. ügyszámú munkaköri leírás IV. fejezetének B) alpontja, működési körzetét [város: utca1, utca2, utca3, utca4] az E) alpontja tartalmazza, mely utóbbi 2020. február 1-i hatállyal a 12010-101/61-4/2016. Szü. ügyszámú munkaköri leírás kiegészítésben meghatározott területekkel bővült.

[2] A felperes a 2018. szeptember 1. napjától 2021. július 31. napjáig terjedő időszakban (továbbiakban: perbeli időszak) a körzeti megbízotti feladatai ellátása mellett – az alperes utasítására – rendszeresen a működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó feladatokat [részvétel FINN akciókban, forrónyomos szolgálatokban; BNPI-vel közös szolgálatellátás; részvétel szórakozóhely, migrációs, útvonal ellenőrzésekben, vasúti akciókban, rendezvénybiztosításokban, határellenőrzésekben, akció elnevezés1, akció elnevezés2, körözési, komplex akciókban; gyalogos járőri ellenőrzések és gépkocsizó járőri tevékenység (URH) végzése; választási járőri feladatok; vírushelyzettel összefüggő járőri ellenőrző (kijárási, karantén ellenőrző járőr) tevékenység; vonatkísérő szolgálat] látott el.

[3] A szolgálati panasa – amelyben a perbeli időszakra megbízási díj és annak törvényes mértékű kamatát igényelte az általa ellátott többletfeladatok teljesítéséért – elutasításra került.

A felperes keresete és az alperes védírata

[4] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak tekintetében 1.043.550 forint megbízási díj és annak 2020. február 15. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 4. §-ára, 11. §-ára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM r.) 2. számú melléklet III. pontjára, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésére, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21-25., 27., 74. és 75. pontjaira, a forrónyomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 22/2017. ORFK utasítás) 2., 6-8. pontjaira, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6. § (1) bekezdés b) pontjára, valamint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésére alapította. A megbízási díj igényelt havi mértékét az illetményalap 100%-ában, 2019. február, március, április, augusztus, 2020. július, augusztus, november, 2021. július hónapok tekintetében – a feladatellátás kevesebb időtartamára tekintettel – az illetményalap 50%-os mértékében jelölte meg.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízott a KMB szabályzat 21. pontja alapján – figyelemmel az elrendelt különleges jogrendre (veszélyhelyzetre) is –, normál szolgálatteljesítési időben működési körzetéből eseti jelleggel, míg a 22. pontja alapján a megyei rendőr-főkapitányság rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének írásbeli engedélyével vonható el. A felperes a munkaköri leírás alapján közvetlen vezetőjének utasítására köteles végrehajtani a külön nem nevesített, de a szolgálati tevékenységi körébe feladatköréhez kapcsolódó eseti jellegű feladatokat. Hivatkozott a KMB Szabályzat 24. pontjára, mely alapján a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, mely szolgálatokat az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 46/A. pontja alapján a tevékenység-irányítási központ ügyeletese irányítja. Álláspontja szerint a felperes által a körzeti megbízotti körzetén kívül ellátott „járőr jellegű” szolgálati feladatok beilleszthetők a körzeti megbízotti beosztást ellátók feladatrendszerébe, azokat a felperes nem az eredeti szolgálati beosztása mellett többletfeladatként, hanem a beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, így ez számára többlettevékenységet nem eredményezett. A KMB Szabályzat V. fejezetében foglalt körzeti megbízotti feladatok lefedik a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) III. és IV. fejezetében foglalt feladatokat. A felperesnek a körzeti megbízotti beosztás magasabb besorolása okán többletfelelőssége sem keletkezett az alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatok ellátása miatt, így ez sem alapozhatja meg a megbízási díjra jogosultságát.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.043.550 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) - (6) bekezdéseiben, a 30/2015. BM r. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 20-22., 24-25., 37. és 57. pontjaiban, a Járőr Szabályzat 4-5., 10., 60-61. pontjaiban, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 69. §-70. §-aiban, és a 22/2017. ORFK utasításban foglaltakra alapította.

[7] A felperes részletes előadása alapján megállapította, hogy nem eseti rendszerességgel, hanem munkaidejének 90%-ában a működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékeségi területén látott el járőr- és egyéb feladatokat. Nem osztotta azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes a járőri és egyéb szolgálati feladatok ellátásával az eredeti beosztásához tartozó feladatokat látott el, mivel a körzeti megbízott és a járőr beosztás két különböző munkakör. A KMB Szabályzat részletesen meghatározza a körzeti megbízott feladatait, míg a járőr beosztásra külön Járőr Szabályzat vonatkozik, amely rögzíti a járőrszolgálat formáit és ellátásának módját (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.). A munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult

(BH2018.346.). A forrányomos tevékenység tekintetében megállapította, hogy ez a fajta szolgálatellátás eltér a KMB Szabályzat 2. pontjában foglalt körzeti megbízotti feladatköről, továbbá a 7. pontban rögzítettek csoportjában sem szerepel a körzeti megbízott. Megállapította, hogy a fentiekhez hasonlóan a kimutatásban felsorolt egyéb tevékenységek, mint pl. rendezvénybiztosítás, szórakozóhely-ellenőrzés sem feleltethetők meg a körzeti megbízott beosztása szerinti feladatellátásnak, valamint a határrendészeti feladatellátás sem a KMB Szabályzat 57. pontjában foglalt esetnek. Alaptalannak találta az alperesnek a különleges jogrendre (veszélyhelyzetre), valamint a fokozott ellenőrzés elrendelésére történő hivatkozását, ugyanis a felperes körzeti megbízotti beosztásába nem tartozó feladatok ellátására nem eseti jelleggel került sor. Nem fogadta el és a Hszt. 71. §-ában rögzített jogalkotói céllal ellentétesnek tekintette az alperes azon hivatkozását, hogy a megbízási díjra való jogosultságot nem alapozza meg, ha a magasabb besorolású körzeti megbízott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó járőri feladatot lát el. Az irányadó kúriai döntésekre (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.) hivatkozással kiemelte, hogy a többlettevékenység nem maradhat ellentételezés nélkül. Összefoglalóan megállapította, hogy a felperes által a perbeli időszakban megjelölt feladatellátások többletfeladatoknak minősültek, amelyre tekintettel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra jogosult. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint – alperesi vitatás hiányában – alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (5) bekezdését megjelölve. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásban és az ítélet indokolásában helytelen következtetéseket vont le, ugyanis a felperes a szolgálati jogviszony önkéntes létesítésével vállalta, hogy rá is vonatkoznak a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt előírások, melyekre tekintettel köteles a számára jogszerűen előírt és meghatározott feladatokat ellátni. A felperes többletfeladatot nem végzett, mert amikor – utasítás alapján – járőri vagy egyéb más feladatokat látott el, akkor a körzeti megbízotti feladatait nem teljesítette, az ezért járó megbízási díjra sem jogosult. A felperes járőrhiányra történő hivatkozását a perben irrelevánsnak tartotta.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok alapján helyes jogi következtetést vont le, a releváns jogszabályi rendelkezéseket azok teljességében figyelembe vette és megfelelően értelmezte. Rámutatott, hogy a kimutatások szerint a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatokat úgy látta el, hogy az eredeti beosztásához tartozó feladatok elvégzése alól nem került mentesítésre. A többletfeladatok elvégzése után – a Kúria következetes ítélkezési gyakorlatára is figyelemmel – megbízási díjra jogosult.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[12] Az alperes az elsőfokú ítéletet kizárólag jogalapjában vitatta. A Hszt. 71. § (5) bekezdésének elsőfokú bíróság általi megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezés téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[13] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az egyes beosztásokhoz tartozó feladatok normatív szabályozásának, valamint a közvetlen vezető munkaköri leírásban rögzített feladatokon túli, eseti jellegű feladatok elvégzésére való utasítási jogának a munkaköri leírásban való rögzítésére figyelemmel a járóri, valamint az egyéb, a keresetlevélben megjelölt feladatok végrehajtásával a felperes működési körzetén kívül nem a beosztásától eltérő tevékenységet látott el, ami nem minősül többletfeladatnak. Ahogyan azt a törvényszék ítéletében a töretlen kúriai gyakorlatra hivatkozással helyesen hangsúlyozta, a megbízási díjra jogosultság tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által megjelölt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján elvégzett feladatai nem tartoztak a kinevezése szerinti körzeti megbízotti beosztásához. Helyesen utalt arra is, hogy a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A Kúria követendő határozataiban (pl. Kf.VII.45.155/2021/6., Kf.VII.45.004/2022/4.) már állást foglalt – a Hszt. 44. § (1) bekezdése, 45. § (1) bekezdése és egyéb normák (KMB Szabályzat és Járőr Szabályzat) alapján – a körzeti megbízott és a járőr (járőrszolgálat) beosztás elhatárolása és különbözősége tekintetében. Alaptalanul utalt az alperes arra, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint egyéb szolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban tételesen megjelölt – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre szintén nem adnak alapot (Kf.VII.45.156/2021/4.).

[16] Az ítéltábla kiemelten utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott, a hivatásos állomány tagjának a szolgálatteljesítése során a munkaköri leírásban rögzített és a munkáltató rendelkezése alapján a beosztáshoz tartozó, illetve a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania, a beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátása azonban többletszolgálatnak minősül, amelynek elvégzéséért – amennyiben az az adott szolgálati beosztáshoz nem tartozó rendszeresen elvégzett további tevékenység – a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., BH2018. 259., Mfv.I.10.751/2016/4. számú határozatok). A munkáltató utasítási joga az alperesi állásponttal szemben nem korlátlan, ezért csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely annak keretei közé tartozik. Egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós ellátása – nem tekinthető az adott munkakör részének (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VIII.39.804/2021/4. számú kúriai határozatok).

[17] A fentieket az alperesnek a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdéseire való hivatkozása nem cáfolta, hiszen a felperes és az alperes közötti hivatásos szolgálati jogviszony önkéntes vállalása nem azonos a többletfeladatokért járó ellentételezésről történő lemondással. A felperes a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, amikor az alperes utasításait teljesítve az eredeti beosztásához nem tartozó járőri és egyéb szolgálati feladatokat ellátta.

[18] Az alperes által sem vitatottan a felperest a körzeti megbízotti feladatainak elvégzése alól nem mentesítették, azokat havi szinten el kellett látnia, így a fenti alapvetésnek megfelelően az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vont le azt a következtetést, hogy a felperes eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak alapján – a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[19] Mindezekre figyelemmel az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére. A megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[20] A megbízási díj mértéke körében az alperes a jogalap tekintetében előadott hivatkozásaira figyelemmel állította az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegét, az összecszerűség körében megsértett jogszabályi rendelkezést külön nem jelölt meg. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 50%-ában, illetve 100%-ában történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen érvek alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Az alperes azonban az általános vitatás mellett jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért a másodfokú bíróság megsértett jogszabályi rendelkezés nélkül maradt, amikor az ítélet összecszerűségi indokainak helyességét vizsgálta. Ennek perjogi szempontból való jelentőségét pedig az adja, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság eljárásának keretét a fellebbezésben foglaltak – a megsértett jogszabályi rendelkezések – adják. Így a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

[21] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[22] Az ítéltábla a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[23] A felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte a perköltségét meghatározni. A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes

alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét – az összecszerűen megjelölt perköltséggel szemben – a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdésére, továbbá 3. § (2) és (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, mivel – arra történt hivatkozás hiányában – az IM rendelet 3. § (6) bekezdésének alkalmazását igénylő eltérésre indokot nem látott.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. március 8.

dr. Antal Regina s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Kecskés Zsófia s.k.

előadó bíró

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia

bíró